

Harry Arntzen – folkekulturens altnuligmann i Vennesla

Skrevet av Øyvind og Knut John Bakken

«Leder for underholdningen var vår alles og «alltid tilstedeværende» Harry Arntzen.» Dette er et sitat fra en beskrivelse av feiringen av Hunsfos Bedriftsidrettslags 25-årsjubileum i 1971. Denne beskrivelsen stod å lese i et hefte som ble utgitt av bedriftsidrettslaget 25 år senere ved lagets 50-årsjubileum i 1996.

Tilsvarende sitater kunne vi ha funnet en mengde av. Harry var nemlig folkekulturens altmuligmann i Vennesla, slik vi har sagt det i overskriften. Og det er ikke sagt i nedsettende betydning – det var bare slik han var – han ledet utallige arrangementer og er utvilsomt en av de som har gjort mest for kulturen i Vennesla. Hvis det er slik at noen føler at begrepet altmuligmann er litt negativt ladet, så er det ikke det. Vi bruker det om Harry fordi han hadde en spennvidde og en allsidighet som gjorde at han kunne brukes i så mange sammenhenger. Tittelen «ambassadør for folkekulturen» kan vi også gjerne bruke for å beskrive Harrys virksomhet gjennom mer enn 60 år.

Harry Arntzen ble født 29. juli 1927. Han vokste opp i en stor søskenflokk i ei av de såkalte «storbrakkane» som lå der Vennesla helse- og velferdssenter er i dag. Det var mye sang og musikk i den heimen hvor Harry og søsknene vokste opp, og derfor finner vi mye musikalitet i den generasjonen Harry tilhørte, og i den etterfølgende generasjonen.

I det følgende tar vi med en del utklipp for å illustrere noe av Harrys mangfoldige virksomhet. Vi kunne ha plukket ut mange flere.

Hedersmannen Harry Arntzen døde 16. februar 2009.

«Jeg er en raring!»

VENNESLA: - Jeg har alltid likt å opp-
tre. Så det bor vel av-
gjort en gjøgler i meg.
Jeg liker å skape opp-
tredevene mine selv, å
sneke ihop show. Og
helt sentralt har all-
tid sangen og musik-
ken stått, først og
fremst visesangen.
Noen skuespiller er
jeg ikke, heller ikke
noen oppleser. Men
om du nå spør meg
om jeg anser meg for
være en artist, en un-
derholder eller en kul-
turarbeider, svarer jeg
sånn: - Æ æ ein ra-
ring!

Av
KNUT HOLT

Harry Arntzen har det sunt
velbrakte utseendet til en pen-
sjonert 67-åring som alltid har
vært og stadig er høyst aktiv.
Men der er en ung glans i blik-
ket hans, et blikk som kunstne-
re ofte kan ha: Varmt, positivt,
nysgjerrig, umiddelbart og fak-
tisk litt lekelystent.

Nylig fikk han blomster og
hilsen i NRKs TV-program
«Æres den som æres bør». Fore-
slått av hovedutvalget for kul-
tur i Vennesla. Det er en opp-
merksomhet som Harry Arnt-
zen er litt flau over.

- Jeg har opptrådt siden 14-
årsalderen, jeg har alltid følt en
stor glede og stimulans ved det.
For meg har det aldri vært noe
offer eller noen form for pliktfø-
lelse. Så jeg ser ingen grunn til
at jeg skal hedres eller at det
skal overrekkes meg noen
gunstbevisning. Jeg gjør dette
og har gjort det i alle år fordi
jeg stortrives med det!

Meget lang merittliste

Harry Arntzen er egentlig ut-
dannet baker, men han har
hatt mesteparten av sitt yrke-
saktive liv på Hunsfos Fabrik-
ker. Men det er som energi- og
lyskilde for folkekulturen i
Vennesla han har markert seg
med glade sleggeslag. Et gene-
relt og meget kortfattet riss
over hans merittliste ser slik ut:

Han var i ungdommen med i
revyer i AUL- og NGU-sam-
menheng. Han var 42 år i Ven-
nesla Musikkorps, og har i den
forbindelse mottatt en meget
høythengende medalje fra
Norsk Musikkforbund. Han er
med i styret for Vennesla Histo-
riemuseum. Han har tidligere sit-
tet i styret for Stiftelsen Vige-
land Hovedgård, nå er han
medlem av Vennelaget for Ho-
vedgården. Han var med på å
stifte og holde i gang Vennesla
Salongorkester i nærmere 20
år. Han var konferansier under
de sagnomsuste «Venneslada-

Harry Arntzen har i mange år vært en kraft og en lyskilde i Venneslas folkekultur. For kort tid si-
den fikk han blomster og hilsen for sin innsats av NRKs TV-program «Æres den som æres bør».

gene» i 1961.

Videre en utall opptredener i
barnehager, på gamlehjem, på
diverse lags- og foreningsar-
rangementer. Blant mye annet
som konferansier for 1. og 17.
mai-feiringen i Vennesla gjen-
nom mange år, leder av Jule-
showet i Venneslahallen hvert
år siden 1972, som leder av
Barnas dag på Vigeland Hove-
gård. Han er stadig aktiv i ar-
beid vedrørende Vennesla Histo-
riemuseum, Bommen ved Otra i
Øvre Vennesla og Vigeland Ho-
vedgård.

Han har sammen med to av
sine brødre mottatt Vennesla
kommunes kulturpris (de tre
fikk én pris hver) og Vennesla
kommunes kulturkrus.

Gjennom kortintervjuer med
en rekke mennesker som kjen-
ner Harry Arntzens liv og vir-
ke, kan uttalelsene sammenfat-
tes dithen: «Det er få, om noen,
som har gjort mer for folkekul-
turen i Vennesla, enn Harry

Arntzen. Han er et kraftsenter
og en stor og farverik gledess-
preder».

Barn

- For å gjøre hva du har
gjort, Arntzen, kreves det selv-
følgelig musikalsk talent og gjø-
glerglede, men du må jo også
være veldig glad i mennesker?

- Ja! Jeg ER glad i mennes-
ker. Og spesielt i barn. «Barn
nå kjeme fssst.» Det har vel
med barns spontanitet og følel-
se for det ekte å gjøre. Du kan
ikke lure barn.

- Å opptre for barn, finne på
ting for og sammen med barn,
det elsker jeg. Jeg har syv barn
selv, og både de og barnebarna
har vært med meg på scenen.
Og jeg har arrangert skattejak-
ter og konkurranser for barn.
Og på de årlige «Paulen-dage-
ne» oppe på Hobbybanen, har
jeg en dialog gående med Paul-
en-trollet. Trollet er forresten
Bjørn Robstad, en kjent skik-

kelse i kultur- og kommunal
sammenheng i Vennesla.

- Å ja, jeg fryder meg når jeg
kan finne på ting for barn. Jeg
har fått sydd tre bjørnedrakter
som jeg kan ha på meg i barne-
hager - de er blitt populære!
Men det er iblant et lite «aber»
med å være såpass kjent som
jeg er. Nå sier de i enkelte bar-
nehager: «I mårra kommer
Harry», ikke «I mårra kommer
Julenissen».

Frie tøyler

- Føler du at idéene dine er
blitt stoppet noen gang?

- Nei. Jeg har fått bolte meg
ganske fritt. Og med hensyn til
midler, har jeg alltid funnet på
ting som har vært i henhold til
de forskjellige foreningers eller
lags eller kommunenes økono-
mi; jeg har aldri noengang
klekket ut dyre effekter eller
noen kostbare oppsetninger.
- Men selv har du vel skodd
deg godt på alle disse opptrede-

»

Det har vært et nesten
ufattelig rikt liv jeg har
fått. Jau, æ he likt det-
tan livet.

HARRY ARNTZEN

nene?

- Det har jeg aldri vært ute
etter - aldri. Dessuten har jeg
jo alltid hatt fast arbeid ved si-
den av. Jeg har fått honorarer,
men ofte har jeg gjort ting gra-
tis. Jeg kan i grunnen bare
gjenta hva jeg sa i sted: Jeg har
gjort alt dette fordi jeg har hatt
en dyp glede av å gjøre det - jeg
stortrives med det.

Stadig aktiv

- Hva vil du gjøre i år, vet du
det?

- Jeg regner med at jeg skal
lede «Barnas dag» på Vigeland
Hovedgård. Og så skal jeg vel
være med på «Paulen-dagene» i
samarbeid med Hobbybanen
igen. Og så er jeg jo stadig ak-
tiv i Vennesla Historielag. Og
så er det arbeidet med Bom-
men.

- Herteinfarkt, som du
hadde i fjor høst, har ikke
skremt deg fra videre aktivitet?

- Herteinfarkt i fjor kom
som lyn fra klar himmel. Jeg
har alltid følt meg frisk som en
føle. Så plutselig kom det under
en bærtur. Jeg lå tolv dager på
sykehus. Men jeg ser ikke noen
grunn til å trappe ned, jeg føler
meg frisk. I barnehagene, for
eksempel, ble de litt nelenende et-
ter infarkt, men jeg sier til
dem: «Bare ring - æ æ fresk
igen, æ!»

- Hva lar Harry Arntzen seg
underholde av selv?

- Tre norske musikere: Arve
Tellefsen, Ole Edvard Antonsen
og Annbjørn Lien. Og så Cha-
plin. Av stumfilmkomikk i det
hele tatt. Då haustlæ æ!

Ugjort

- Er det ting du har latt lig-
ge, ting som er ugjort?

- Ørliten pause. Så eksploderer
ansiktet: - Jau! Jeg har tenkt å
finne Venneslas største stein.

- ?

- Jeg har hatt kontakt med
flere folk. Og vi har funnet en
diger stein i Hægeland. Men jeg
er ikke sikker på at det er den
største. Jeg er på utkikk etter
den - Vennesla største stein. -
Det må forresten være en saftig
god idé for Reiseradion, NRK,
dét der. ? Å finne Norges stør-
ste stein.

Rikt liv

- Har det vært et rikt liv,
Harry Arntzen?

For første gang under samta-
len blir han stille, kroppen roer
seg helt, han kikker fremfor
seg. Så:

- Å ja, det har det. Det har
vært et nesten ufattelig rikt liv
jeg har fått. Jau, æ he likt det-
tan livet.

Harry Arntzen, i mange tiår var han hjertelig til stede ved utallige arrangementer i bygda:
Vennesla historielag, Bommen elvemuseum, Vennesla musikkorps, bygdekvalder, feiring av
17. mai og St. Hans.

Dersom det var behov for en programleder, var ikke Harry vanskelig å be. Og da var det ikke bare en programleder man fikk, men man fikk en mann med et oppkomme av ideer og kreative påfunn på kjøpet. Alle type forsamlinger hadde han i sin hule hånd, og ikke minst barn hadde han et utrolig grep på. Overfor barn hadde Harry en evne som er få forunt. Han fikk de i tale ved å oppnå en unik kontakt fra første spørsmål. De små elsket Harry, og de flokket seg rundt ham. Trolig var det like stas for ham selv.

En rød tråd gjennom Harrys virke var musikken, korps og sang, og det er nok ikke tall på hvor mange lag og foreninger som har sunget allsang med Harry som leder og til akkompagnement av gitaren hans.

Rallartreff på museums- vollen i Vennesla

Arrangementskomiteen for det årlige bygdetreffet på museumsvollen i Vennesla, er allerede på plass og diskuterer opplegget – med rallarhatter. Fra venstre: Olai Eikeland, Jan Jortveit, Harry Arntzen, Torvald Hellum, Åse Fjermedal, Erna Robstad og Karl Fernan Sundt.

VENNESLA: Det er nå blitt tradisjon å holde bygdetreff i juni på grassvollen foran Vennesla Bygdemuseum. Det er Vennesla Historielag og kommunens museumsutvalg som står for opplegget. En manns- og kvinne-sterk arrange-

mentskomité har stort sett programmet klart for årets tilstelning, lørdag 21. juni. Som vanlig innbys unge og gamle til å finne fram gamle hodeplagg og klær – så man får en sus av gamle dager når man møtes på museumsvollen.

I år skal man legge hovedvekten på rallaren og hans liv. Følgende anleggsarbeidere med god rallarinnsikt skal i aksjon: Karl Fernan Sundt, Jens Skistland, Grunde Stålesen, Søren Østerhus og Johannes Hellemo. Disse skal gå løs på bergknatten utenfor museet med feisel og slegge så alle kan se anleggsmetodene for kompresorborets innmarsj i tunnelene i begynnelsen av 30-årene. Det blir også rallar-allsang, og alle som har lyst, kan få prøve seg i rallarhåndboring. Kvalifiserte dommere skal se hvem som kommer best

ut av det med 25 slag på boret (feisel). Man teller antall bom, skrenseslag og senterslag. Den som har flest senterslag vil få premie. Ellers blir det som tidligere Vennesla-mesterskap i hestekokasting med en forgyllt hesteko i premie.

Men før folket samles på museumstunet, skal det være stort opptog gjennom bygda, med Vennesla Musikkorps i spissen.

En lastebil med rallarar i fullt arbeid med slegge og feisel blir med i toget.

Alle med litt gammeldage

plagg på kroppen er hjertelig velkommen til å delta i opptoget. Har man rallarhatt er det en selvfølge at man stiller opp. Husmørelaget, Bondekvinnelaget og Sanitetsforeningen skal delta. Det blir også et innslag fra Setesdalsbanen.

Alle som har gamle biler, inviteres spesielt til å være med.

Ved museet blir det ellers demonstrasjon i flatbrødbaking ved Tomine Strandberg. Olai Eikeland skal orientere om og lese opp fra gamle kårkontrakter.

Det blir bevertning der menyen

er flatbrød, spekemat, rømmegrøt, vafler, kaffe og brus. Og det blir allsang akkompagnert av trekkspill og gitar. Det blir anledning til byttehandel med kniver og klokker.

Det vil ellers bli historiske orienteringer ved Sigurd Gjælde fra fylkesmuseet, og Ivar Stranger. Harry Arntzen i arrangementskomiteen, sier at det er gammel tradisjon å samle seg til festlig lag ved bygdemuseet. – Folk møttes alltid der på 17. mai før i tiden, sier han.

Torm

Venneslaposten

KULTUR

«Bli med på stor Sankthans-fest»

— Ta med hele familien og bli med på en kjempestor sankthans-fest ved Vikeland Hovedgård, oppfordrer Harry Arntzen.

Han er en av de mange som går i bresjen for å skaffe Vennesla en festplass for sankthans-feiringen.

Nå er alt klart til torsdagens feiring.

Sankthans-bålet skyter mot himmelen i strandkanten av Otra, rett nedenfor Vikeland Hovedgård. Festplassen er ryddet og klar til å ta imot mange mennesker.

I forrige uke slet en gruppe mennesker kvist og andre brennbare materialer frem til vannkanten og bygde et flott bål.

— Jeg har i mange år kjørt rundt i bil sankthansaften og bare sett andre ha bål. Det har aldri blitt til at vi har stoppet og deltatt i festen. Derfor har jeg lenge etterlyst en plass hvor alle i Vennesla kan komme og feire sankthansaften. Når vi nå har fått muligheter til være her ved Hovedgården, håper jeg det kommer mange mennesker og at feiringen kan bli en tradisjon i Vennesla, sier Harry Arntzen.

Avdelingsleder for kultur i Vennesla, Gro Jørgensen, forteller hvordan nettopp Vikeland Hovedgård ble valgt:

ALT KLART: Alt er klart til torsdagens sankthansfeiring utenfor Vikeland Hovedgård. Her ser vi noen av de som har gjort arrangementet mulig.

— I sommer skal vi arrangere en kulturhelg her på Hovedgården. Under forberedelsen til denne helgen, kom vi i snakk om at det hadde vært fint å ha en fast plass for en stor feiring av sankthansaften. Hovedutvalget for kultur støttet tanken og en rekke enkeltpersoner fra forskjellige foreninger i kommunen har nå vært i sving med å rydde festplassen og å bygge bål.

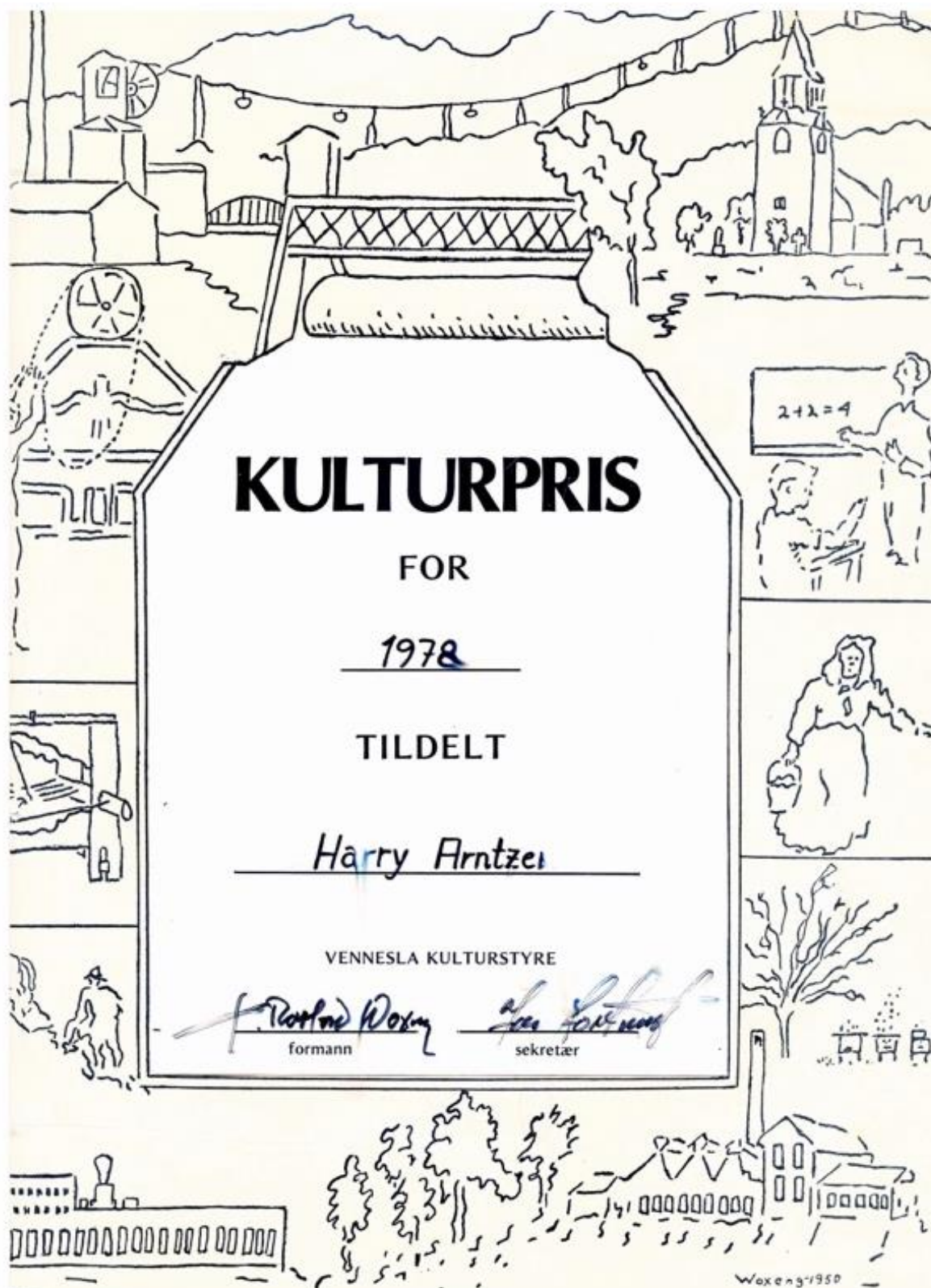
— Kvelden starter rundt sekstiden. I sjutiden tenner vi et bål for barna og klokken ti tenner vi det store bålet. Alle er hjertelig velkommen. Vi oppfordrer alle til å ta med mat, noe å drikke og noe å sitte på. Muligens blir det litt dans og en kon-

kurransé i slukkasting på blink. Kan noen spille et eller annet instrument, er det flott om disse blir med og underholder litt, sier Gro Jørgensen.

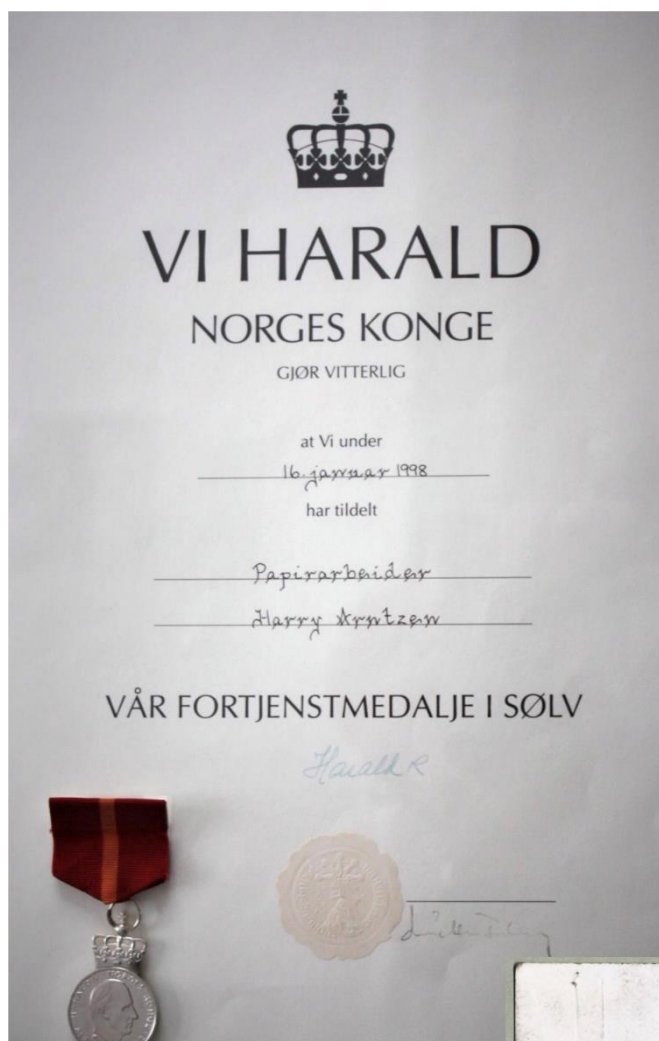
Da Venneslaposten var på «festplassen» i slutten av forrige uke, var bålet bygd. Festplassen ryddet. Stedet ligger svært idyllisk til og det er nok mange mennesker som aldri har vært på Hovedgården. Bygningen skal ikke holdes åpen denne kvelden.

— Vi håper folk stiller opp, for dette kan bli svært koselig. Ta med venner og familie og bli med på en koselig sankthans-feiring, oppfordrer Harry Arntzen og Gro Jørgensen.

I 1978 ble Harry Arntzen tildelt Vennesla kommunes kulturpris, og det var særdeles lett å lese opp det han hadde stått i spissen for gjennom mange år. Og selv om han fikk denne utmerkelsen fra kommunen, fortsatte han med sin virksomhet i mange år etter at han fikk den. Harry levde og åndet for musikk og sang og for bygda si. Han gav av hele seg i møte med folk.

Og i 1998 førte Harrys virke til at han ble tildelt Kongens fortjenstmedalje i sølv.

I oktober 1998 reiste Harry og kona Reidun til hovedstaden for å takke for utmerkelsen. Og Harry hadde kanskje ikke fått hverken denne utmerkelsen eller kommunens kulturpris hvis ikke det hadde vært for nettopp Reidun. Hun var med på det meste og hadde selv mange oppgaver innen kulturlivet i Vennesla. Og alt det de bedrev har smittet over på barna. Blant disse finnes det i dag (2021) musikere av høy kvalitet. For det var ikke bare i det offentlige rom det var sang og musikk. I heimen var slike aktiviteter omtrent like viktige som mat og

drikke. Også i søskenflokken til Harry var musikken til stede i rikt monn, og Harry opptrådte ofte sammen med noen av sine søsken.

Ekteparet Arntzen foran Kongens slott.

17. MAI PERSONLIG

Is, brus, nye klær, flagg og gøy og konkurranser på scenen hos «onkel» Harry Arntzen. det er minner fra nasjonaldagen som sitter spikret i hukommelsen til mange godt voksne venndøler.

Av Tormod Uleberg

Harry Arntzen (71) har i en mannsalder vært den oppfinnsomme og ustoppelige leder for bameaktivitetene på Festplassen 17. mai. Han har på en utstrålende snill måte fått den mest sjenerte tulle eller småtass til å føle seg modig nok i knærne til å synge, fortelle, hoppe eller balansere.

—Har det vært slitsomt noen ganger, Harry Arntzen?

—Nei, slidsomt mæ å ha det moro mæ bannane - æ du sprø? Å se entusiasmen, gleden, samholdet. Ha heile 17.mai glitringa i øyane te dei yngste. Det leve æ høyt på lenge ettepå.

Men fysisk trøtt he æ jo vårt om kvelden. Men det æ helst fordi æ au trava bygda rundt heile 17.mai som trompetist i Vennesla Musikkorps. Æ he våre mæ i Vennesla Musikkorps i 40 år, men ikkje nå lenger.

—Bruker du trompeten?

—Faktisk te æ den fram noen minutt hver dag å prøve litt. Det mærkelie æ at tonane sidde lige godt som før. Men det æ noe du kan på refleksen liksom, nesten som å sykle å svømme.

—Men 17.mai, Harry, er den like fylt av glød og entusiasme som før?

—Å ja bevaes. Yngre å eldre glede sæ te 17.mai. Det æ ein gledesdag, å nå æ det blitt ein vikt treffdag, fordi folk på grønn å velstanden å stress å alt muli, ikkje oppsøge hverandre som før. Men det æ klart at generasjonane legge nok litt forskjellige ting i feiringa. Di første årane ette krigen va det friheden å ærbødigheden ovefor dei som falt for landet som dominerte. 17.mai 1945 tru æ blei feira på området innenfor meienbygget å ein eller annen grønn. Folk va nesten ville på nasjonaldagen i 1945. Det va ein innestengt vårflo som fekk fritt løb. De yngre skjonne naturligvis ikkje dybden i det.

—Kan man forandre på opplegget for dagen?

—Ja, den festlige, underholdningsmessige delen kan en variere å komme mæ nye innspill i heile tida. Men det æ et fundament som selvsagt må være der. Meiniga mæ feiringa, men de onge vett jo det. De lære det på skulen å de lære det på de første dagane de æ ude mæ flagge i barnetogane. Reveljen å høytideligheden mæ minnebautaen bør mi holde på. sjøl om mi nå æ ganske få som huske dei som falt i den 2. verdenskrigen. Men denne verdige stonda om morraen 17.mai må mi holde på.

—17.mai-feiringen da du var liten?

—Ja, den va jo som natt å dag fordi mi hadde så lide i trettiårane. Æ æ fodd på

Gresslia. Æ seie Gresslia fordi mi mor va fra Mosby. Vidar Nordhagen å gjengen i «Vennesla Hæran» på Radio Løland mobbe mæ fælt for det. Men æ æ litt trassi sånn. Jau 17.mai'ane då æ va liden.. mi va åtte søsken, fem brødre å tri søstre. Mi fekk 25 øre som skolle vare heile da'en. Du kan tru mi to' væl vare på den.

Så minnes æ ein konkurranse di hadde på den tia. Dei la 50 øre eller ei krone inne i ein a fleire melbolle, åsså skolle dei få ud denne store pengen mæ monnen, vett du. Dei dreiv på heilt kvide i fjæse.

—Er Vennesla-folk mer flinke enn mange andre til å gjøre noe ut av 17.mai?

—Ja, det æ æ ovebevist om. Tenk bare på alle bannane mæ flagg. Æ der andre plasse som trylle fram så mange a dei yngste - forholdsvis... Då tru æ en må leide lenge. Ein ting som æ he bede mærke i år ette år, æ den ustoppelie oppfinnsomheden å det humøret som præge innslagane i bilkortesjen om ettemidda'en.

—Noen tips til den «særværdige» 17.mai komiteen?

—Ja, et år hadde mi konkurranse mellom skulane om hvem som hadde det beste 17.mai-råbe/slagordet. Det vakte villsom entusiasme, å det kom fram ein masse gode formuleringe. Å velge ei Vennesla-prinsesse, som blei gjort for 2 år sia, æ au et bra påfunn. Ligeså konkurranse mæ original vri. Som hvem som kunne bære flest bildekk (mæ hjelper te å stable). Rekorden va 11 dekk, tru æ. Det va Gunnar Eikeland som greide det. For det fyste æ han jo lang, åsså he han veldi lange arme mæ ein uttrull styrke. Det kunne våre moro å se om noen greide 'an.

—Stedet for arrangementet?

—Æ synes Festplassen mæ skulane æ greiast. Det æ ein fin scene, koseli å nok plass. De he jo prøvd Idrettsplassen før, men folk bli siddanes for mœ å ska beskue, ikkje den koselige rondgangen mæ småprat. Men når di fosst æ på den store arenaen, syns æ de kunne arrangere ein amatørkonkurranse mæ ein skikkelig seriøs jury. Deltagerane kan ha stor spennvidde i repertoare. De kan f.eks. trylle, synge, spele fele, hva som helst - bare ikkje reint tull da. Jau, nå kom æ forresten på ein annen konkurranse de hadde ett år - det va på Ungdomsskulens dag. Då klarte dei å stable 21 ungdomme inn i ein bil. Åssen bil det va kan æ ikkje huske - men 21 æ frykteli mange. Det kunne våre moro å se om noen klarte fleir..

—Nå er du pensjonist, men har nok av gjøremål?

—Jau, då. Mœ som bare æ frykteli moro å interessant. Æ æ mi i styre for Historielaget å for museet. Åsså æ mi ein gjeng som æ ude å

spele å synge, men ofte æ det på Løa.

Det æ mæ, Arnfinn Tørrussen og Svein Jeppetøl. Så æ æ å kåna lissom vertskab i huset på Bommen noen helge om sommeren. Åsså samle æ på slips. Det æ sin merkeli mani.

Nå he æ 642 stykken. Men æ samle au på knive, hatte å musikkinstrumente. Æ he f.eks. ein tsjekkisk trompet.

Harry Arntzen er et overskuddsmenneske. Nå har han fast jobb i Vennesla sentrum der han rydder og feier. Han kommer i kontakt med mange mennesker, og er både en god lytter og god samtalepartner. Han kaller seg miljø- og sosialarbeider.

Harry Arntzen fikk Vennesla kommunes kulturpris i 1978 og i fjor fikk han Kongens fortjenestemedalje.

17.MAI PERSONLIG: I år foregår feiringen på idrettsplassen. Det liker ikke Harry Arntzen helt. Festplassen har vært hans scene, år etter år etter år. Harry er på mange måter 17. mai personlig i Vennesla.

I likhet med mange andre har Vennesla historielag mye å takke familien Arntzen for. Det er ikke få arrangementer de har hatt ansvaret for. Harry har også vært med i lagets styre.

Vi har vært så heldige å få lov til å dele litt av det Harry har betydd for lokalsamfunnet, og vi vil etter hvert dele det med mange ved å legge ut bilder fra noe av hans virksomhet her på historielagets hjemmeside. Så her må dere bare følge med på det som legges ut på vårt bildearkiv.

Vel blåst, Harry!